

както той я нарича „нагледна и гласна метода“. Изхождайки изъ положението, че на дѣтето трѣбва да се откриятъ звуковетъ на неговата рѣчь, да добие първєнь съзнание за звука и послѣ да научи буквата, съ която се отбѣлѣзва тоя звукъ, тая метода се явява най-естествена и почива на психични основи. Тя е и днесъ господствующата въ училищата.

Въ Габрово Ковачевъ захваналъ да прѣподава въ първо отдѣление, като помолилъ даскалъ Цвѣтко и други учители да гледатъ какъ той прѣподава. Небивало до тогава чудо! За едно съвсѣмъ кжсо врѣме и по единъ много лесенъ начинъ ученицитъ се научили да четатъ! Това обстоятелство произвело силно впечатление, гражданитъ взели да приказватъ, че учението при този учителъ станало проста играчка. Това мнѣние още повече се усилило, когато Ковачевъ започналъ да изважда ученицитъ на открито и да ги упражнява на гимнастически игри. Въ училището Ковачевъ въвелъ прѣобразования: направилъ черна дъска, поржчалъ чинове и пр Всички започнали да приказватъ за „новия даскалъ“. Самитъ турци дори се заинтересували за него и почнали да питатъ, отъ дека е дошелъ негова милость. Особно подозрителни имъ се видѣли гимнастическитъ игри. Новъ учителъ, дошелъ изъ Русия, войнишки игри — всичко това изглеждало да е нѣщо не добро за спокойствието и мируването на раята, — имало въ себе си нѣщо революционно. Ето защо, по заповѣдь на русенския валия Митхадъ паша, Габровскиятъ каймакаминъ прѣдложилъ на Ковачева да напусне града въ едно непродължително врѣме. Никакви молби на гражданитъ не помогнали: Ковачевъ билъ принуденъ да напусне Габрово, не сключилъ дори цѣла година, и заминалъ за родния си градъ Щипъ. Тукъ той не можалъ първоначално да се установи въ градското училище, а въ близката махла Ново-село. Това било въ 1869 година. И тукъ Ковачевъ пока-